

ปัญหาการปั้งศบฯใช้วิธีการเพื่อความปลอดภัยในเรื่องการกักกัน

ตามประมวลกฎหมายอาญา

ร้อยตราราชเอกมนต์ชัย วัชรบุตร

คู่นย์วิทยทรัพยากร

วิทยานิพนธ์นี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาบัณฑิตศึกษาสตรมมหาบัณฑิต

ภาควิชานิติศาสตร์

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

พ.ศ. 2534

ISBN 974-579-423-6

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

017876 ๑๔๘๕๐๖๗๑

**PROBLEMS OF APPLICATION OF RELEGATION
UNDER THE THAI PENAL CODE**

Police Captain Monchai Wacharabutr

**A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Laws**

Department of Law

Graduate School

Chulalongkorn University

1991

ISBN 974-579-423-6

หัวข้อวิทยานิพนธ์ บัญหาการบังคับใช้わりการเพื่อความปลอดภัยในเรื่องการกักกันตามประมวลกฎหมายอาญา
 โดย ร้อยตรีฯ เอก มนต์ชัย วัชรบุตร
 ภาควิชา นิติศาสตร์
 อาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์ วีระพงษ์ บุญโญกาส
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ชาญวิทย์ ยอดมี

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้นิบบัณฑิตวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของ
 การศึกษาตามหลักสูตรปริญญามหาบัณฑิต

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(ศาสตราจารย์ ดร.ถาวร วัชราภัย)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ มุรธา วัฒนาชีวงศุล)

..... อาจารย์ที่ปรึกษา

(รองศาสตราจารย์ วีระพงษ์ บุญโญกาส)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ชาญวิทย์ ยอดมี)

..... กรรมการ

(อาจารย์ประพันธ์ นัยโกวิท)

..... กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร.อภิรัตน์ เพ็ชรสิริ)

บันทึกสำเนาหนังสือวิทยานิพนธ์ภาษาไทยในกรอบด้านซ้ายที่เขียนหัวเรื่องหน้าเดียว

มนต์ชัย วัชรบุตร, ร.ต.อ. : ปัญหาการบังคับใช้วิธีการเพื่อความปลอดภัยในเรื่องการกักกันตามประมวลกฎหมายอาญา (PROBLEMS OF APPLICATION OF RELEGATION UNDER THE THAI PENAL CODE) อ.ที่ปรึกษา : รศ.วีระพงษ์ บุญโญกาส, พศ.ชาญวิทย์ ยอดมณี, 139 หน้า. ISBN 974-579-423-6

ในปัจจุบันจากสถิติผู้กระทำผิดกฎหมายมีแนวโน้มว่า ผู้กระทำความผิดซ้ำมีอัตราเพิ่มสูงขึ้นมาก โดยเฉพาะการกระทำผิดซ้ำตั้งแต่สามครั้งขึ้นไป ซึ่งกฎหมายอาจถือว่าเป็นผู้กระทำความผิดติดนิสัย การใช้มาตรการเพิ่มโทษหรือใช้วิธีการลงโทษที่รุนแรงเพียงประกาศเดียว ย่อมไม่สามารถแก้ไขปัญหาการกระทำผิดของอาชญากรประเวณีได้ ประมวลกฎหมายอาญาบัญญัติให้ใช้บังคับแก่ผู้กระทำผิดติดนิสัยไว้โดยเฉพาะคือ มาตรา 41 ในเรื่องการกักกัน ซึ่งเป็นมาตรการหนึ่งของวิธีการเพื่อความปลอดภัยที่ศาลอาจใช้ควบคู่กันไปกับการลงโทษ และอาจถือได้ว่าเป็นมาตรการเสริมในการจัดการกับอาชญากรที่กระทำผิดติดนิสัยโดยเฉพาะ แต่ลับปรากฏว่าทั้งที่ประเทศไทยมีบัญญัติในเรื่องการกักกันไว้แล้วก็ตาม แต่มิได้มีการนำบังคับใช้ให้เกิดผลอย่างจริงจังสมดังเจตนาرمณ์ของกฎหมายที่มุ่งให้การกักกันเป็นมาตรการที่จะคุมครองป้องกันสังคมให้ปลอดภัยและแก้ไขปรับปรุงผู้กระทำผิดติดนิสัยแต่อย่างใด

วิทยานิพนธ์เรื่องนี้มีวัตถุประสงค์ที่จะทำการศึกษาวิเคราะห์ปัญหาการบังคับใช้วิธีการเพื่อความปลอดภัยในเรื่องการกักกันว่า มีปัญหาและอุปสรรค ตลอดจนมีข้อดี ข้อเสีย อย่างไร สมควรให้คงมีอยู่หรือแก้ไขปรับปรุงอย่างไร ทั้งนี้โดยศึกษาแนวความคิด วิัฒนาการจากกฎหมายของต่างประเทศ และของประเทศไทย

ผลการศึกษาวิจัยพบว่า การกักกันเป็นมาตรการที่สำคัญยิ่งในการจัดการกับผู้กระทำผิดติดนิสัย ในแห่งการบังคันสังคมและตัดโอกาสให้ผู้กระทำผิดติดนิสัย มีโอกาสกระทำผิดในสังคมได้อีก นอกจากนี้ยังมีผลในการอบรมผู้กระทำผิดให้กลับต้นเป็นคนดีอีกด้วย การลงโทษที่หนักชั้น หรือการเพิ่มโทษแต่เพียงประกาศเดียว มิใช่วิธีที่จะใช้กับผู้กระทำผิดติดนิสัยได้ จะนั้นหากได้มีการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ทั้งในด้านโครงสร้างกฎหมาย และด้านองค์กรผู้บังคับใช้กฎหมายให้เหมาะสมแล้ว อาจทำให้สามารถนำวิธีการเพื่อความปลอดภัยในเรื่องการกักกันมาใช้เป็นมาตรการสำคัญในการคุ้มครองสังคมให้ปลอดภัยจากผู้กระทำผิดติดนิสัยได้เป็นอย่างดี และสมดังเจตนาرمณ์ของกฎหมาย

ภาควิชา นิติศาสตร์
สาขาวิชา นิติศาสตร์
ปีการศึกษา 2533

ลายมือชื่อนิสิต จ.๗.๑.
ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา

หนังสือเรียนรู้ในเรื่องนี้เป็นการบันทึกความคิดเห็นของผู้เขียน

MONCHAI WACHARABUTR, POL.CAPT. : PROBLEMS OF APPLICATION OF
RELEGATION UNDER THE THAI PENAL CODE. THESIS ADVISOR : ASSO.PROF.
VIRAPONG BOONYOBHAS, ASST.PROF. CHARNVIT YODMANEE. 139 PP.
ISBN 974-579-423-6

At present, the criminal statistics has markedly shown that the trend of recidivists, particularly those who committed the crime three times or more who may be held a habitual criminal has been rapidly increased. Severe punishment or added sentence alone cannot hinder this type of criminal from committing further crime. In dealing with a habitual criminal, relegation and added sentence are stipulated in the Thai Penal Code but the application of relegation are rarely used. Relegation in Thailand, on the other hands, has long been disregarded and has no role to reduce crime committed by an habitual criminal.

This study aims directly at studying and analizing problems of application of relegation under the Thai Penal Code. Strong and weak points of relegation including the question of whether relegation should be rescinded or substitute by other forms of punishment will be discussed in this thesis. Studies of background, evolution and legal principles of relegation of foreign countries, especially those in Europe and America, will be provided.

This research has found that while added sentence is not adequate to solve the problem of habitual criminal, relegation has more significant role to cope effectively with this matter if it is rightly implemented by criminal justice authorities-Police, Public prosecutor, Court or Correction. It is also suggested in this thesis that some changes of substantive law and implications of law enforcement be made in accordance with the purpose and object of the Thai Penal Code.

ภาควิชา นิติศาสตร์
สาขาวิชา นิติศาสตร์
ปีการศึกษา 2533

ลายมือชื่อนิสิต J.M.C.
ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา

กิตติกรรมประกาศ

ในการค้นคว้าวิจัยเพื่อทัศนวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้เขียนขอกราบขอบขอนพระคุณ รองศาสตราจารย์ วีระพงษ์ บุญญากас และผู้ช่วยศาสตราจารย์ชาญวิทย์ ยอดมี เป็นอย่างสูงที่ได้กรุณาสละเวลาอันเป็น
อาจารย์ที่ปรึกษา โดยได้กรุณาให้ความช่วยเหลือกัน เคราะห์ในการตรวจสอบร่าง ตลอดจนให้คำแนะนำ
แนวทางในการเขียนวิทยานิพนธ์แก่ผู้เขียน เป็นอย่างดีอีก ทั้งยังได้ให้ความกรุณาตรวจสอบแก้ไข ขัด เกลาถ้อย
คำสำนวน จนวิทยานิพนธ์นี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

ผู้เขียนขอกราบขอบขอนพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์มุรธา วัฒนชีวงศุล ที่ได้กรุณาเป็น
ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ และได้แนะนำแนวทางในการเขียนวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น ท่าน
อาจารย์ประพันธ์ นัยโกวิท อัยการพิเศษ กรมอัยการ ที่ได้กรุณาสนับสนุนโครงการร่างวิทยานิพนธ์ ตลอดจน
ให้แนวคิด ข้อมูลและแนวทางในการเขียนวิทยานิพนธ์แก่ผู้เขียนมาโดยตลอด รวมทั้งได้กรุณาสละเวลา มา
เป็นกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ด้วย รองศาสตราจารย์อภิรัตน์ เพชรศิริ ที่ได้กรุณาให้ความช่วยเหลือ
อนุเคราะห์ผู้เขียนมาโดยตลอดทั้งในด้านข้อมูลและแนวความคิดด้านทฤษฎีต่าง ๆ รวมทั้งได้กรุณาเป็น
กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ฉบับนี้

พร้อมกับนี้ขอกราบขอบขอนพระคุณท่านรองศาสตราจารย์ประลักษณ์ โนวไโลกุล ที่ได้กรุณาสนับสนุน
โครงการร่างวิทยานิพนธ์ ตลอดจนแนะนำแนวทางและให้ความอนุเคราะห์แก่ผู้เขียนจนจัดพิมพ์วิทยานิพนธ์ฉบับนี้
สำเร็จ ท่านอาจารย์นันที จิตสว่าง ผู้อำนวยการกองฝึกอบรม กรมราชทัพที่ ซึ่งได้กรุณาให้ข้อมูล ตลอด
จนข้อคิดเห็นต่าง ๆ รวมทั้งกรุณาตรวจสอบแก้ไขวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ให้แก่ผู้เขียนด้วย

นอกจากนี้ขอขอบพระคุณ พลตรีฯ ดร.กัมพล อรุณปลด ผู้บังคับการกองวินัย สำนักงาน
กำลังพล กรมตำรวจ ที่ได้ให้การสนับสนุนส่งเสริมผู้เขียนในการศึกษาต่อชั้นปริญญาโท คุณบรรณา วังวิวัฒน์
กรมสันธิสัญญาและกฎหมาย กระทรวงการต่างประเทศ และร้อยตรีฯ เอกโศกชัย สิทธิผลกุล
กองคดีอาญา กรมอัยการ ที่ได้ช่วยค้นคว้าข้อมูลและแปลเอกสารต่างประเทศให้แก่ผู้เขียน รวมทั้ง
เพื่อน ๆ และน้อง ๆ ซึ่งไม่อาจกล่าวนามไว้ ที่มีได้ทั้งหมด ซึ่งมีส่วนผลักดันและให้กำลังใจแก่ผู้เขียน
จนวิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงด้วยดี

หากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้จะมีคุณค่าและเป็นประโยชน์ในการศึกษาวิชาการศึกษา ขอรับรองไว้ ผู้เขียน
ขอกราบขอบขอน ก็ติความแต่คุณพ่อและคุณแม่ ตลอดจนท่านอาจารย์ผู้ประลักษณ์ประสาทความรู้แก่ผู้เขียน
ทุกท่าน และหากมีข้อบกพร่องประการใด ผู้เขียนขอน้อมรับไว้แต่เพียงผู้เดียว

สารบัญ

๘

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย	๔
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	๕
กิจกรรมประจำ	๖

บทที่ 1 บทนำ	1
ความ เป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ในการวิจัย	2
ขอบเขตของการวิจัย	10
สมมติฐาน แนวความคิด และทฤษฎี	10
วิธีการดำเนินการวิจัย	11
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย	12

บทที่ 2 การกักกันตามกฎหมายต่างประเทศ

2.1 แนวความคิดในเรื่องการกระทำผิดติดนิสัย	13
2.1.1 วัตถุประสงค์ของกฎหมายฯ	13
2.1.2 แนวความคิดและทฤษฎีทางอาชญาวิทยาในการจัดการ กับผู้กระทำผิดติดนิสัย	15
2.1.2.1 ทฤษฎีกองกันสังคม	15
2.1.2.2 ความหมายและค่าใช้จ่ายด้านความของผู้กระทำผิดติดนิสัย ..	18
2.1.2.3 มาตรการทางทัณฑ์วิทยาที่จะจัดการกับผู้กระทำผิดติดนิสัย	21
2.1.3 แนวความคิดในเรื่องการกักกันตามหลักนิติศาสตร์	25
2.1.3.1 ความผิดที่อยู่ในหลักเกณฑ์ที่ศาลจะใช้การกักกัน	26
2.1.3.2 ลักษณะที่กฎหมายถือว่าเป็นผู้กระทำผิดติดนิสัย	27
2.1.3.3 ระยะเวลาที่กักกันผู้กระทำผิดติดนิสัย	28

2.2 ระบบการกักกันเพื่อจะจัดการกับผู้กระทำผิดติดนิสัย	29
2.2.1 ระบบ單一 (Unitary System)	30
2.2.2 ระบบคู่ (Dual System)	30
2.3 การกักกันตามกฎหมายของประเทศไทยที่ใช้กฎหมายในระบบจำรีตประเพณี	32
2.3.1 ประเทศไทย	32
2.3.2 ประเทศไทยเมริกา	37
2.3.3 ประเทศไทยแคนาดา	43
2.4 การกักกันตามกฎหมายของประเทศไทยที่ใช้กฎหมายในระบบประมวลกฎหมาย ...	47
2.4.1 ประเทศไทยเวียดนาม	47
2.4.2 ประเทศไทยรัสเซีย	50
2.4.3 ประเทศไทยอิตาลี	54
2.4.4 ประเทศไทยฟรنس	57
2.4.5 ประเทศไทยญี่ปุ่น	58
 บทที่ 3 แนวความคิดและวิัฒนาการในการบังคับใช้กฎหมาย เกี่ยวกับการกักกันในประเทศไทย	60
3.1 วิัฒนาการของการกักกันในประเทศไทย	60
3.1.1 พระราชบัญญัติตัดสินคดีจราจร์ และคดีที่เคยต้องโทษหลายครั้ง รศ.127	62
3.1.2 พระราชบัญญัติกักกันผู้มีสันดานเป็นผู้ร้าย พ.ศ.2479	65
- หลักเกณฑ์ในการที่ศาลจะพิจารณาการกักกันผู้มีสันดานเป็นผู้ร้าย	67
3.1.3 การกักกันตามประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ.2499	68
- ความหมายและวัตถุประสงค์ของการกักกัน	69
- หลักเกณฑ์ที่ศาลจะใช้วิธีการเพื่อความปลอดภัยในเรื่องกักกัน	71
- การฟ้องคดีกักกัน	75
- การนำเสนอว่าจาก เหย เป็นผู้กระทำผิดติดนิสัยและการนำเสนอหักล้าง....	77
3.1.4 วิธีปฏิบัติ เกี่ยวกับการกักกันตามแนวทางของพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติ เกี่ยวกับการกักกันตามประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ.2510	79
- การพักรการกักกัน	80

3.2 วิธีปฏิบัติต่อผู้อุทกภักดีในประเทศไทยในปัจจุบัน	82
บทที่ 4 ปัญหาและอุปสรรคในการบังคับใช้กฎหมาย เกี่ยวกับการกักกันในประเทศไทย	86
4.1 ปัญหาในแง่โครงสร้างของกฎหมาย	86
4.1.1 ปัญหาและอุปสรรคในแง่ของรัฐธรรมนูญ	87
ก. ปัญหาจากการกักกันเป็นการลงโทษผู้ที่ยังไม่ได้กระทาความผิด หรือเก็บเงินการลงโทษ เกินสัดส่วน	87
ข. ปัญหาการเรียกค่าทดแทนในการรื้อฟื้นคดีอาญา	91
4.1.2 ปัญหาและอุปสรรคตามประมวลกฎหมายอาญา	93
ก. ปัญหาเรื่องการเพิ่มโทษและการกักกัน	93
ข. ปัญหาเรื่องพฤติกรรมซึ่งเกี่ยวกับการบังคับใช้การกักกันเปลี่ยนไป ..	94
ค. ปัญหานักออกเดียงเรื่องควรจะมีกำหนดความถูกต้องของกฎหมายการกักกันนั้น หรือสมควรที่จะยกเลิกไป	95
4.1.3 ปัญหาและอุปสรรคตามพระราชบัญญัติล่างมูลทินโทษต่าง ๆ	98
4.2 ปัญหาในแง่องค์กรผู้บังคับใช้กฎหมาย	102
4.2.1 ข้อขัดข้องทางปฏิบัติของพนักงานสอบสวน	102
4.2.2 ข้อขัดข้องทางปฏิบัติของพนักงานอัยการ	104
4.2.3 ข้อขัดข้องทางปฏิบัติของศาล	108
4.2.4 ข้อขัดข้องทางปฏิบัติของฝ่ายราชทัณฑ์	112
บทที่ 5 บทสรุป และข้อเสนอแนะ	118
5.1 บทสรุป	118
5.2 ทักษะเสนอแนะ	122
5.2.1 การปรับปรุงแก้ไขโครงสร้างของกฎหมาย	124
5.2.1.1 การปรับปรุงโครงสร้างของกฎหมายอาญา	124
5.2.1.2 การปรับปรุงโครงสร้างของพระราชบัญญัติล่างมูลทิน ..	126
5.2.2 การปรับปรุงแก้ไขในส่วนขององค์กรผู้บังคับใช้กฎหมาย	126
5.2.2.1 องค์กรตัวร่วม	126
5.2.2.2 องค์กรล้มการ	127

5.2.2.3 อองค์กรตุลาการ	128
5.2.2.4 องค์กรราชการทั้งที่	129
5.2.3 ข้อเสนอแนะด้านนโยบายของรัฐ	130
 บรรณานุกรม	132
ประวัติผู้เขียน	139

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย